

der er forudsat i det scenarie, vi her har taget udgangspunkt i, ikke vokser.

Men alligevel synes jeg faktisk, det er meget godt at tage udgangspunkt i det arbejde, som er blevet lavet her. Derfor har jeg også forsøgt i debatten i dag at få nogle tilkendegivelser af, om der dog i det mindste kunne være enighed om, at det var et både teknisk og økonomisk realistisk udgangspunkt, og at det, man så stod tilbage med, var den politiske vilje.

Kl. 12.05

Ikke alle har jo svaret lige klart, og det er selvfølgelig heller ikke overraskende. Nogle har måske svaret så uklart, at man godt kunne få det klare indtryk, at deres ambitionsniveau var noget lavere. Men jeg håber i hvert fald, at det arbejde, som er lavet her i Teknologirådets regi, faktisk kan komme til at spille en central rolle, ikke alene i den energipolitiske debat, men såmænd også i de forhandlinger, som en stor del af dette Folketings parti deltager i.

Ellers må vi jo sige, at når man ser på den årlige energiredegørelse fra ministeren, som er til debat i dag, så er den jo ikke overraskende. Regeringen holder fast i udspillet »Energistrategi 2025«, som man fremlagde sidste sommer, og som jeg ikke synes sådan ret meget ligner en egentlig strategi, men snarere sådan en energipolitisk fristil. Jeg synes stadig, at mangelen på ambitioner er slående, og derfor mener jeg sådan set, at de partier, der har ambitioner på det her område, og det anerkender jeg at de øvrige oppositionspartier har, står over for svære forhandlinger.

Men jeg er da glad for, at Folketinget her på tirsdag vil vedtage, at forhandlingerne går godt. Det er jo altid rart, men måske ikke så betryggende, at det er nødvendigt at vedtage det, skulle jeg sige, for når de forhandlinger, jeg deltager i herinde i Folketinget, går godt, så plejer vi ikke at vedtage det, men det er helt i orden med mig.

Jeg vil dog sige, at Enhedslisten ikke vil stemme for det forslag, vi vil stemme imod det, fordi vi jo synes, at det derudover er blottet for ethvert indhold.

Nu er der gået et stykke tid, uden at vi har fået en energistrategi, det er jo i et år, vi har ventet på energistrategien fra regeringens side. Nu venter vi så på forhandlingerne. Noget tyder på, at der kommer til at gå et stykke tid endnu, og det er jo ikke, fordi der ikke sker noget.

Socialdemokraterne er kommet med dele af et udspil, De Radikale har et udspil for år 2050. Jeg går ud fra, at når man har valgt 2050, er det,

fordi man uden at have særlig meget konkret indhold kan få det til at lyde flot, fordi slutmålet er flot.

Aktørerne på den danske energiscene er meget aktive. Der afholdes konferencer om energi i mange sammenhænge. Overalt kommer forskellige brancher og foreninger med deres bud på Danmarks energifremtid.

Men regeringen har ikke skiftet til en mere aktiv linje. Her er det stadig markedet, som grundlæggende skal styre udviklingen i vores energiforsyning, kombineret med de tiltag, man kan blive enige om i EU.

Enhedslisten er enig i, at energiforsyning ikke skal ses alene i et nationalt perspektiv, men vi synes nu, regeringens tilgang meget er at sidde med hænderne i skødet, indtil nogle lægger de store linjer, i stedet for at gå foran. F.eks. synes vi jo, at når det handler om at bidrage med mere vedvarende energikapacitet, er der en række områder, hvor man har forsømt at handle.

Fru Anne Grete Holmsgaard var inde på, skal vi sige det stop, der skete i udviklingen på vindområdet, hvor man sagtens kunne tage langt mere vidtgående initiativer end dem, der er planlagt. Vi har set, hvordan forskningen og udviklingen af bølgekraft, solenergi og brint har lidt skade af det stop, som regeringen gennemførte, fordi det at slette de fodaftryk, som den tidligere socialdemokratiske energiminister måtte have sat, åbenbart var en meget vigtig selvstændig prioritet. Det har energipolitikken i Danmark lidt under.

Regeringen vil have omkostningseffektivitet frem for alt og taler om ustabile internationale rammebetingelser uden for vores kontrol og om, at energisektoren skal tilpasse sig de omskiftelige internationale rammer.

Hvis det er olieprisen, man taler om, så tør jeg godt vove det ene øje – det kan så blive det halvblinde højre – og komme med en hovedretning i rammebetingelserne: Der bliver mindre olie, vi bliver flere om at bruge den olie, der er, både fordi de fleste lande faktisk kommer til at bruge mere olie i fremtiden, og selvfølgelig også fordi vi generelt set bare bliver flere. Så jeg er ret sikker på, at prisen på olie vil være høj i en lang periode, og det er jo en af grundene til, at vi skal ud af afhængigheden af olie og andre fossile brændsler.

Et andet meget vigtigt element, andre har været inde på, er det sikkerhedspolitiske aspekt og det, at det at være afhængig af olie og andre fossile brændsler jo fører til ganske voldsomme